

Ξαφνικά ήλθε στ' αυτιά του μια υπέροχη φωνή
πούβγαине από το στόμα τ' αθανάτου Διγενή.
«Κύπριοι ξεσηκωθείτε, η Ελλάδα σας προσμένει
ή στον Άδη κατεβήτε, ή μαζί της ενωμένοι».
Κι ο Μιχάλης είχ' ανδρώσει, νέος τώρα με ορμή
έτρεξε από τους πρώτους στις ΕΟΚΑ την γραμμή.
Κάποια μέρα τον επιάσαν τα εγγλέζικα σκυλιά
και τον εκαταδικάσαν να τουβάλουν την θηλειά.
Και στην ίδια την πλατεία πούψελνε το τιπερέρι
τον εκρέμασε μια μέρα βρωμερό των Άγγλων χέρι.
Κι από τότε του φωνάζει μια αδούλωτη φωνή:
«αιωνία σου η μνήμη, αθάνατε ΚΑΡΑΟΛΗ».

Σημείωση: Οι πιο πάνω στίχοι του Χρ. Χριστοδούλου, δημοσιεύθηκαν τον Μάιο του 1958 στο Περιοδικό των Αθηνών «Η φωνή της μαχόμενης Κύπρου».

Ο Κεφαλόβρυσος

Τον Κεφαλόβρυσο να δω
και τα νερά που τρέχουν
και την Τζυρκά που αγαπώ
εκείνο τ' όμορφο χωριό
ποιοί τώρα το κατέχουν.
Στον Άγιον Χρυσόστομο
να μπω να προσκυνήσω ,
στης Ρήγισσας στο σπίτι τ' όμορφο
να μπω να κατοικήσω.
Σαν το γεράκι νά ανεβώ
ψηλά ίσια με τ' άστρα

και από εκεί ψηλά να δω
με τα δικά μου μάτια,
γνώριμα δικά μας μέρη
που δεν τα είδα από παλιά
από τότε που το τούρκικο ασκέρι
σκόρπισε λάβα και φωτιά
κι έκαψε δάση και σπαρτά
και σκότωσε γονιούς κι αδέρφια
με τ' άνομα του χέρια.

Ανδρέας Α. Παναγίδης